

7

EKİM

1968

YIL: 1 SAYI: 7

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

Sahibi :

Rıza GÜVEN

— Tekstil İşçileri
Sendikası adına —

Yazı İşleri Müdürü
Bahir ERSOY

ADRES: Cağaloğlu, Sıhhiye Apt.
Kat 3 İstanbul Telefon 27 67 82

Dizgi: Meydan Gazetecilik ve
Neşriyat Limited Şirketi

TALAT MATBAASI

Kendinize dikkat ediniz!

Kudurgun Teksif saldırıyor

Sendikamız yöneticisi
Hüseyin Akduman iğrenç
bir saldırıya uğradı

Başkanlık Kurulu Üyesi Arkadaşımız Hüseyin Akdumana Çıkvaşvili'de bildiri dağıtırken Teksif yöneticileri saldırdılar. İşçiden yüz bulamayan zorba sendikacılar tedirginlik ve şuursuzluk içinde. Saldırganlar kanunun pençesinden kurtulamadılar. Asıl hesap üyelerimiz uyanık Tekstil işçilerince sorulacak.

20 Eylül cuma sabahı.. Arkadaşımız Hüseyin Akduman, Eyüp'te kurulu Çıkvaşvili işçilerine çıkarıcı sendikaların eline düşmemeleri için son bir bildiri daha dağıtmaktadır. Bu iş başta Anayasa olmak üzere diğer ilgili yasaların da teminatında yapılan bir iştir. Her sendika bildiri

BAŞYAZI

rıza güven

Nihayet çözüm

İNİMLİYET ÇÖZÜMÜ yolu bulundu

Önceki yazılarımızda 274 ve 275 sayılı yasa'nın yanlış uygulanması ve de sahtecilik konusundaki iddialara bölge çalışma müdürlüğü ve iş mahkemelerinin bakma yetkisinin bulunmaması nedeni ile toplu sözleşme düzeninin her geçen gün biraz daha zorlaştırıldığından yakın-mıştık.

Son zamanlarda İstanbul iş mahkemelerinin her iki sendikaya birden kayıtlı olanların üyeliklerinin sayılmıyacağı yolunda çıkan yanlış fakat kesin kararlarından dolayı bir çok işyerinin sözleşme yetkisi ortada kalmakta idi:

Sahtecilik iddialarının savcılığa yapılması halinde de koğuşturma sonuçlanıncaya kadar yetki uyuşmazlığının askıda kalması tehlikesi karşısında eli kolu bağlı kalmakta idi:

Bu gibi yerlerde referandum yapılması tek-lifimiz önce kabul edilmedi. Sonunda Bölge Çalışma Müdürlüğü aracılığı ile taraf sendikalar-la anlaşmaya varıldı. Bu anlaşmaya göre kesin mahkeme kararı ile ortada kalan işyerlerinde işçilerin oyuna başvurularak ve çoğunluğu sağ-layan sendika toplu sözleşme yapmak hakkını kazanacaktır. Artık sahte giriş belgeleri de bas-kı ile alınan belgelerde önemli olmuştur.

Bunun da sakıncalı tarafları vardır. Vardır amma hiç değilse emekçiler son anda verdikleri oylarla kendi kaderlerinin çizgisini çizecekler-dir.

Yanılıp vaatlere kananlar bir defa aldanabi-lecekler, fakat bir daha aldatılmıyacaklardır. Gerçek sendikacılık şimdi başlıyor. En çok vaat eden sendikacı değil, en iyi hizmet sunan sendi-kacı kazanacaktır bundan böyle.

Yasa'ların boşluğu da böylece doldurulmuş olacaktır. Sonuç zararımıza da olsa biz razı ola-cağız. Çünkü, uzun vadede kazanacağımıza ve sendikacılığın da emekçinin de kurtuluşunu bu yolda olduğuna inanıyoruz.

(Devamı 4 üncü sayfada)

Hüseyin AKDUMAN

Sendikamız saldırıyor protesto etti

Arkadaşımız Hüseyin TEKSİF SENDİKASI
Akduman'ın Tek GANGSTERLİĞE
sif yöneticilerince saldırı BAŞLADI
rılarak dövülmesi üze- — Sendikamız Genel
rine Sendikamız Genel Başkanlık Kurulu Üye-
Başkan Rıza Güven im- si ve Organizatörü Hü-
zası ile kamuoyuna aş- seyin Akduman Eyüp
ğıdaki bildiriye yayınla- Çikvaşvili Fabrikası iş-
mıştır: (Devamı 2 nci sayfada)

Hüseyin AKDUMAN'ın TEKSİF Sendikası yöneticileriyle

TATLI SERT abdullah sert

Saldırı

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün bildirdiği rakamlara göre Türkiye'de 5 kişilik bir aileye asgari geçim için gerekli gelir 982 liradır.

İstanbul'da tekstil işçisinin tespit edilmiş kanunî asgari ücreti saatte 150 kuruş, günde 12 lira, ayda 360 liradır. Toplu sözleşmelerle elde edilen ekleri de dik-katle alsanız ayda 450 lirayı, bilemediniz 500 lirayı geç-mez. Üstelik 982 liralık gelir, Anayasanın öngördüğü insana yaraşır hayat düzenini sağlamaktan da uzak. Böyle olduğu halde, ele geçenle geçmesi gereken ara-sındaki fark yüzde yüz.

Bir göz gecekonduyunun kirası 100 lira, 150 lira. Emekçinin oturduğu barınaklar her türlü sağlık şart-larından uzak.

Emekçi çocuğuna ilkokul öğrenimini bile zor sağlamaktadır.

İş garantisi çalışanlara sağlanamamıştır.

Sosyal güvenlik, emekçiye dönük uygulanmamak-tadır.

Bunları birbirine ekleyip, geri kalmış ülkeler için-de olan Türkiye'nin çözüme kavuşturulacak upuzun bir listede toplamak mümkün. Bu çözüme kavuşturulacak problemleri ortaya koyup, savaşı yapacak olan lar da sendikalar. Oysaki bugün Türkiye'de çoğunluk sendikacının yozlaştırdığı, işçinin çıkarıyla çelişki için de olan bir sendikacılık uygulaması vardır.

SENDİKACILIĞIN AMACI:

Sendikacılığın, anladığımızı göre, ikili amacı vardır. Bir yandan emekçinin günlük yaşantısını sağla-yacak gelirinin toplu sözleşme düzeni içinde mücade-lesi yapılırken, diğer yandan Anayasa'nın öngördüğü çalışanlara dönük ilkelerin Devlet düzeninde geçer ve

(Devamı 4 üncü sayfada)

DOSTLARLA demir taş ceyhun

İhtiyarlık üstüne

Cahit Sıtkı gibi biz de yolun yarısını döndük. Hani Cahit Sıtkı «35 yaş» şiiirinde «Yaş otuz beş yolun yarısı eder-Dante gibi ortasındayız ömrün» diyor. İnsan bu yolun yarısını döndü mü, nedense üzerlik otu gibi tütmeye başlıyor ihtiyarlık. Bir sislenme, bir dalgalanma. Yolda koca koca çocuklar bile artık amca diyor adama. Ardından da tabii, insan orasını burasını bir başka dinlemeğe başlıyor. Dinledikçe de, orası burası sızıyor. Hani o güne kadar hiç sızlamamış yerler bile, söz birliği etmişcesine, diğer yerlerle birlikte başlıyor sızım sızım sızlamağa. Neyse, ihtiyarlamışız işte... Diyeceğim bunlar değil.

İhtiyarlanmanın da «türlü-çeşitlisi» varmış meğer. Bakıyorsunuz, bir eski mahalle arkadaşımız, saç sakalı ağartıvermiş, toptan çökmüş. Gözlerde kalın camlı gözlük, saç kalmamış başta, yüz kertenkele derisi gibi kırış kırış. Bir başkasına bakıyorsunuz, daha sapsağlam, sapsağlam ama kulağı ihtiyarlamış, örneğin onun da. Ağır işitiyor. Yahut elleri titremeye başlamış. Anlıyacağımız ihtiyarlamak ta iki türlü. Birincisi toptan ihtiyarlamak, ikincisi parça parça ihtiyarlamak. Yavaş yavaş ihtiyarlamak. Toptan ihtiyarlıyanı, artık tenesir paklar tabii. Öteki ise, sürünür durur daha bir zaman. Diyeceğim, toplumlar da tıpkı insanlar gibi, iki türlü ihtiyarlıyorlar.

İsmanlı İmparatorluğuna hasta adam derlermiş Batılılar. Niçin? Gerçekten toptan ihtiyarlamış da, ondan. Elle tutar yamı kalmamış. Bütün müesseseleriyle ihtiyarlamış. Ama başka toplumlara bakıyorsunuz, daha gencecik olmasına rağmen, bazı müesseseleri ihtiyarlamışlar. İşte bizim Cumhuriyet te böyle. Daha gencecik. Kurulalı elli yıl bile olmamış. Bir devlet için elli yılın lâfı mı olur oysa. Ama parça parça ihtiyarlanmağa başlamış. Örneğin eğitim müesseseleri ihtiyarlamış, öğrenciler işgal edip düzeltmeğe çalışıyorlar, işçi-işveren müessesesi ihtiyarlamış işçiler fabrikaları işgal ediyorlar düzeltmek için, siyasî partiler müessesesi ihtiyarlamış, Belediyesi ihtiyarlamış, Nafıası, Tapu Dairesi, Nüfus Dairesi ihtiyarlamış, ihtiyarlamış oğlu ihtiyarlamış... Tıpkı eli titreyen genç bir adam gibi.

Sendikamız saldırımı protesto ettik

(Baştarafı 1 nci sayfada)

çilerine bildiri dağıtarken Teksif Yöneticilerinin iğrenç saldırısına maruz kaldı. **ARKADAŞIMIZIN KABURĞA KE MİKLERİ KIRILDI. MÜTECAVİZLER AKDUMAN'IN PARALARINI DA ALIP ORTADAN KAYBOLDULAR.**

Yeni toplu sözleşme hazırlıkları cümlesinden olarak Çıkvaşvili Fabrikası işçilerine bildiri dağıtan arkadaşımız Genel Başkanlık Kurulu Üyesi Hüseyin Akduman Teksif Yöneticilerinin saldırısına uğramıştır. Mütecaviz sendikacılar önce çirkin ifadelerle arkadaşımıza sataşmış, sonra da onbeş kişi birden üzerine çullanmışlardır. Çeşitli yerlerine sille yumruk, tekneticileri arkadaşımızın me ile girişen Teksif yözerinde bulunan parave diğer evraklarını da alarak hızla olay yerinden uzaklaşmışlardır. Akduman, ilk tedavisi yapılmak üzere Eyüp Sosyal Sigortalar Hastanesine götürülmüş, oradan da İstanbul Hastanesine nakledilmiştir. Yapılan muayenesinde

15 GÜNDE BİR bahir ersoy

Gangsterlere dikkat

Tekstil'in müfettişlerinden Hüseyin Akduman'ı fabrikanın önünde beyanname dağıtarken dövmüşler. Akduman şu yazının kaleme alındığı gün hastahane yatıyordu.

Konu adı bir zabıta vakası değildir. Eğer öyle olsa üzerinde durup, düşünmeğe değmezdi. Ama sendikacılığımız başka milletlerin örneklerinden ders almakla beraber onların geçirdiği merhaleyi kısa veya uzun süre için olsun aşma yolundadır. Henüz aşılıyor denemez. Yolun başında.

Bir kaç senelik geçmişe göz atarsak bu günün önemini daha iyi anlarız. 24 Temmuz 1963 tarihinden önce sendikalar çevresinde bu tip olaylara rastlanmaz. Olanlar da plâna dayanmaz. Hayatın normal akışındaki vakıalar görülür. Zuhuratın kaideleştirilmesi mümkün değildir.

Ama o günden sonra sendikalar derlendi toparlandı. Kasaları para gördü. Zamanla toplananların rakkamı milyonlarla söylenmeye başladı. Fırsatçı ve menfaatçilerin dikkatleri sendikalar üstünde toplandı. Temelden binayı kurup görülen seviyeye getiren ruh'u yok etmek için türlü tertiplere girildi. Değişik iş kollarında çeteler kuruldu. Önce idealist maskesi takıldı. Suratlarla. Mevcut yöneticilerin çevresine toplanmaya çalıştılar, önce, imkân bulabildikleri yerde çöreklandılar. Kendilerine li-

deri uydurmayla çalıştılar. İşin farkına varan liderlerden onlara uyanlar kadrolarına geçti. Uymayanlar mücadele kampanyası açtı. Beklenmedik zamanda sayısız sendikalarda iç huzursuzluklar büyük, başka kaynaklar liderlerin tavsiyesi maksadını desteklediler. Siyasî partiler, liderlerde rakip vasfı görenler, idarecilerden huzursuzluk duyan, çevreler türlü tezahürlerle bu buhranı alevlediler. Bazı liderler savaştan şimdilik başarı ile çıktılar. Bazılarının kavgaları devam ediyor. Bazıları da vazifeden ayrıldılar. Yerlerini KARAYÜREK çetelerine terkettiler.

Şimdi kavga devam ediyor. Akduman'ı hastahaneye düşüren işte bu zihniyettir. Evet Türk işçi sendikacılığı GANGSTER Sendikacılık devresine girmiştir.

İşçi sendikacılığımızın malûl olduğu diğer hastalıkları bu yeni durumun yarattığı ortamda değerlendirsek işin sanıldığından da vahim olduğunu görürüz.

Şimdi bir takım ağızlar cevap vermeye kalkacak. Ama gerçekler ortada. Eğer işi deşersek herşey ortaya çıkacak. SENDİKA PARAZİTLERİNİN tarih önünde sorumluluklarını düşünmek boş yere akıntıya kürek çekip zaman kaybetmektir. Neticeyi halledecek güç bir gün gerekli reformu yapacak. Ve toplum, bünye tasfiyesini sağlayacaktır.

okudum bir gazetede. Osman Köksal ile beraber Çankayadan aşağı iniyorlarmış. Kalabalığın arasından kılığı kıyafeti dökülen, saç sakalına karışmış bir köylü emekçi kardeş fırlamış, Gürsel'in yolunu kesmiş.

— Paşa Hazretleri demiş, siz doğru söyleyeni affedermişsiniz. Ben size sövdüm. Beni mahkemeye verdiler bu yüzden. Hürriyetimi elimden alacaklar. Beni affedin.

—Niye sövdün bana?

— Köyümüze iki politikacı geldi. Gürsel paşa hükümeti sosyal (sosyal devlet demek istemiş) yapıyor. Bu kömünistlik demektir. Sakın Anayasaya EVET demeyin dediler. Bu anda benim ağzımdan da sizin için bir küfür çıkıvermiş.

— Ne iş yaparsın? diye sormuş Gürsel köylüye.

— Çiftçiyim.

— Tarlan var mı?

— Yok paşam, ne gezer. Ağamın tarlasında çalışıyorum çoluk çocuk işte.. Bütün köylüler gibi.

— Kaç çocuğun var?

— İki kız, bir oğlan, Oğlan Çorlu'da vatan vazifesini yapıyor.

— Çocuklarını okutabildin mi bari?

— Ne gezer Paşam. Bizim gibi fakir fukara çocuğunu okutabilir mi hiç. Yalnız oğlana askerde okuma yazma öğretmişler. Geçende mektup aldık, köy öğretmenine de okutuverdik hele şöyle bir yol.

— Geçimin nasıl?

— Aman paşam sorduğuna bak, gördüğün gibi sürünüyoruz işte.

— Evin var mı?

Gülüvermiş adam şöyle bıyık altından. Başımı iki yana sallamış..

— Yok...

— Oğlum demiş Gürsel o babacan haliyle, senin hürriyetini alan almış, hakime bir şey kalmamış ki...

Bir dost anlatmıştı. Güzelce bir genç kız, yaşlı bir adama abayı yakmış. Asılır da asılır. Adam bakmış olacak gibi değil, kızın elinden kurtuluş yok. Tutmuş, bir ahbabından garsoniyerinin anahtarını almış. Götürmüşler. Bir apartmanın bilmem kaçınca katı. Kız çıkarmış üstündekileri, ipekli iç kıyafetiyle uzanıvermiş yatağa. Orası burası gözüküyor. Adam da, ceketini çıkar-

(Devamı 4 üncü sayfada)

kırılmış olduğu tesbit edilmiş ve kendisine 20 günlük geçici rapor verilmiştir. Mütecaviz sen dikacılar arkadaşımızı yalnız dövmekle yetinmemiş, üzerinde bulunan 500 küsur lira para ile önemli diğer evraklarını da alarak ortadan kaybolmuşlardır. Durum Emniyet ve Savcılığa irtikal ettirilmiştir.

Bu son çirkin olayın da doğruladığı gibi, Türkiye'de sendikacılık, yerini Amerika'da uygulanan gangster tipi sendikacılığa bırakmak üzeredir. İş yerlerinde üye çoğunluğunu kaybeden çıkarıcı sendikacılar sağa sola saldırarak kendi varlıklarını zorla sürdürmek istemektedirler. İşte bu zora başvurular yüzündendir ki işyerlerinde işgal olaylarına sık sık rastlanır olmuştur. Sendikamız bu gibi ucuz oyunlara hiçbir zaman boyun eğmeyecek ve namuslu sendikacılık eylemine gölge düşürücü davranışlara her zaman Anayasa ve kanun yollarından karşı çıkacaktır.

Teksif yöneticilerinin sebebiyet verdikleri bu çirkin olayı kamuoyu önünde şiddetle ve nefretle protesto ederiz..

AMERİKA

hikâyeler
tanju
cılızoğlu

emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu bekliyen insanların hikayesi ...

160 Sayfa yedi lira
Kitapçılardan
arayınız.

ÇIKTI

İsteme adresi: Vilayet karşıtı Alkın Han kat 2 No: 7
İSTANBUL

MEKİK
a. soyer

Bu böyle gitmez

Duydunuz mu? İşçi sendikalarında yalnızca aslanlar türedi. Yollar kesiliyor tehditler savruluyor. Küfürlerin bini bir para. Kavgalar duyuluyor. Hareketlendi sendikacılık vesselâm. Eh sendikacılık dediğin de işte bu. Neymiş nizam kanun? Neymiş medeniyet insanlık efendilik. Nerde yaşıyoruz biz? Elbette merihte değil Dünya böyledir. İşte, ters döner, doğru döner. Döner vesselâm. Aslan postuna girmiş çakallar türer birgün tıpkı bu günki gibi, bir gün onun yolunu keser. Bir gün başkasının herkes onu bir şey sanır. Yaptığının hesabı da sorulmaz. Şiştikçe şişer. Cüreti artar. Melânetini genişletir. Çevresine caka olsun diye atlar bir yere. Şansı yardım ederse yapar istediğini, olmazsa bir sürü bahane hazırdır onun için. Kaçağında yakındır ha. Basın bir rakip görürse toz olur meydanlardan.

Farkında mısınız? Bir takım fikirsizler çıktı ortaya... Yumrukla halletmek isterler işlerini. Kanun falan dinlemiyorlar. Ama şu nu yok bunun:

Memleketin kanunu var

Gangster Sendikacılar

Sendikacılığa başladığım andan itibaren daima akıl ve mantık çerçevesi içinde mücadele etmeyi ilke edinmiş, bu yolda yazı yazıp telkinlerde bulunmayı tercih etmiş ve aptal dostum olacağına akıllı düşmanım olsun, demişimdir.

Şu son günlerde bizimle rekabet etmeye çalışan Bal kanların en büyük sendikası iddiasındaki karşı sendika aklımı yitirmiş, işi kaba kuvvetle halledebileceği saçmalığına saplanmıştır. Kiralanmış bazı köpeklerle namuslu insanlara saldırmak ve kuduzlu salyalarını sıhhatli insanlara savurmak onların sendikal ilkeleri olmuştur. Bu kuduz salyalı başdönmüş aşağılıklar Veliendi Çayırında akılları sıra adam çevirmeye çalışırlar. Sendikalarının araba yanında sekreterleriyle birdir bir oynarken başkanvekilleri tarafından çakmak ışığıyla yakalanan ayağı pozubentli şıllıklar, birazdan Bakırköy'de fabrika önlerinde sosyete köpeği gibi arabadan havlatılırlar.

Bu aşağılık ve hurdalasılmış çirkefler yetmiyor muş gibi sendikamızın yetiştirdiği genç, dinamik ve yürekli arkadaşımız Hüseyin Akduman'a gangster

özentisi, ve kabadayı bozuntusu birkaç kendini bilmez şapşalak bulunarak saldırılır ve böylece bu üçkâğıtçı sendikacılığın sürdürüleceği sanılır. Olayın adalet intikali için çalışıldığı sırada tesbit edilen tanıklara karşı da aynı pespayeliklerle gözdağı verilmeye çalışılır ve böylece hukuk devletinde şaklabanlıklarla des teklenen bir nevi hurboluk düzeni kurulmaya uğraşılır.

İşler bir defa bu hale geldikten sonra hâlâ ideal sendikacılık yaptıklarından EMİN rakiplerimiz varsa şaşarım!. Medenilik vasfını yüzkarası pervasızlık şayakının altında yitiren bu gözü şapşalaşmış yöneticilerin elinde sendikaları Doğu dağlarından kopmuş bir eşkiya yuvası haline getirmişlerdir. Bütün bu iğrenç olaylar karşısında sükküt ikrardan gelir misali susan ve sustuğu için de yerini muhafaza edebilen Bölge temsilcileri herhalde bu oyunların reji yardımcılığını yapmaktadır.

Sokak edepsizlikleri ve kabadayılıkları ile kiralanmış, beş paraya anasını satmaya hazır gangster bozuntuları ile, siyasal nüfuz ile sendikacılığı ayakta tutacaklarını sanan gafil

ler aldanmaktadırlar. Bu devri saltanat bir gün bitecek, elbet bunların hesabının da sorulabileceği günler gelecek ve hiç bir hesap Mahkeme-i Kübra'ya bırakılmayacaktır. Bizim işçiye hizmet anlayışımız herşeyden önce zorbalık ve sokak döküntüculüğü ile bağdaşmaz. Bugün tertipli olarak maruz bırakıldığımız durum bizi geçmişten daha çok bileylemiştir. Karşımıza aynı olaylar bu defa daha kabadayınca dahi çıkarılsa bile mücadelemizin efendiliğini ve yasallığını bozmayacak, bizi bu uyarı ve bilinçlendirme gayretlerimize sekte vurmuyacaktır. Üçkâğıtçılıkla zorbalığın dostluğu tarihte hiçbir zaman uzun sürmemiştir. Kişisel çıkarları için hâlâ o sendikada yöneticilik yapan, gangster taslaklarına yataklık eden o efendi kılıklı akıllılar bunu böyle bilsinler.. Bu sendikadan daha çok Hüseyin'ler çıkar ve mücadeleyi yürütmeye devam eder. Ama siz kendi aranızdan menfaat musluklarını kapattığınız anda, fıkri yapısı insan değil, gangster taslakları bile çıkaramazsınız!..

Hüdaverdi TALAY

YAZI

kâni şengül

Tutmaz bu hesap A Efendiler!

İteden beri bizde kabadayılara alkış tutulur. Bu, dün de böyleydi, bugün de böyledir. Bir ülkede bizim anlayabildiğimiz kadarıyla yasaların görevi kabadayılığın yok etmek, kabadayılara alkış tutan elleri kelepçelemektir. Oysa dev bir Anayasa ile sayısı 'büyük hukukçu'ların bile aklında kalmayan yasalar kabadayılarını tamamen yokedememiştir. Gene ortalıkta geçerli olan, yasadaki çok kaba kuvvettir. Bu kaba kuvvet Türkiye'de emekçi kesimlerinde sermayeci ile karşılıklı çıkarıya dayanan bir dostluk kurmuştur. Sermayeci emekçilerin bilinçlenmesi ve gittikçe uyanması karşısında prim karşılığında kiralamıştır. Ülkemizin geçim sıkıntıları içinde kıvranan milyonlarca işsiz kitle içinde bu tip kabadayıları bulmak sermayeci için zor birşey değildir.

Türkiye'de patrandan yana sarı sendikalar, artık yutturmanın zorlaştığı tutarsızlıklar karşısında yeni deneylere girmişlerdir. İşçileri, işgale sürükleyen sarı sendikacı zihniyeti, bu kez fabrika kapılarında karagüç şeklinde heykelleşmiştir. Bu «karagüç heykeli»ni diken aslında sermayecidir. Sermayeci, emekçiye karşı endirekt yollarla çıkmakta, bu iş için primlendirdiği satılmış sendikacıları görevlendirmektedir. Primli sarı sendikacı, varlığını patrona borçlu olduğundan aldığı direktifleri harfiyen yerine getirmek sarhoşluğu içinde kıvranıp durmaktadır. Lejyona katılmış, ama bıkmış askerlerin hali neyse, sarı sendikacının hali de odur.

İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ ŞU GÜZEL VATANDA NEDEN BÖYLE BOYNUMUZUN EĞRİ, BELİMİZ BÜKÜK, NEDEN BİZİMDE GÜ-

lanacaklar.. Yakalanırlar, nitekim geçen gün bir fabrikanın önünde AKDUMAN'ı dövmüş haydudun birisi. Polis peşinde adamın. Adam yazı kaleme almırken yakalanmamıştı. Ama yakalanacak. Mahkeme soracak ondan hesap, hapse girecek, şimdi yaptığına mı hapse girdiğine mi çocuklarını perişan hale soktuğuna mı yanacak? Elbet hayat başıbozuk değildir. Kişiler ettiklerini bulurlar. Su testisi su yolunda kırılır. Kişi kaderin de yazılı sonucu hazırlar kendi eli ile. Bu hayat böyle gitmez sonuna kadar cemiyetin bir düzeni var. Onu bozmak ona ihanettir. Cemiyet nizamı ihaneti affetmez. Akduman'ı yatağa yatıranlar bunu bilmeli, bilmiyorlarsa kendilerine anlatılmalıdır.

Hattâ anlatılacağına inançlıyız. Biz düzen adamlarıyız, anarşi değil. Anarşi müessesilerine verilecek cevabımız hazırdır. Gerekirse hasma silahı ile mukabele ederiz. Bu takdirde sonucun sorumlusu ilgililer olacaktır. Yani kendileri.

Bir temsilci konuşuyor!

31/8/1968 tarihinde saat 15 de Sendikamızın Mahmut Paşa Şubesi Temsilciler toplantısında idik, bu arada sendikamızın kıymetli avukatı sayın Abdullah Sert in Anadoluhisarı Halat Fabrikasında çalışmakta olan işçi kardeşimiz Sadettin Tekiş'in acı dramını teferruatıyla anlattı.

Ve yine sendikamızın yayın organı olan 2/Eylül/68 tarihli tekstil işçisinin sesi gazetesinde çıkan çeşitli vesikalariyle, Sadettin Tekiş'in acı akibetini bütün işçi arkadaşlarıma okutup, anlatarak, kendisine işçi arkadaşlarım adına geçmiş olsun der, allah'tan acil şifalar dileğimizi bildiriz.

Dâvâ bir Sadettin Tekiş dâvâsı değildir, dâvâ Türkiyede 10 milyona varan işçinin dâvâsıdır. Bugün bu acı dram yalnız Sadettin'in ise yarım Mehmetlerin, öbür gün Ahmetlerindir. Bir yağlı kara gibi yakamıza yapışan, yalan vaadlerle, düzme borusörlerle, yapmacık kanunlarla, günün birinde Sadettin gibi felç olan, hayatımızdan, alın teri nafakamızdan kesilerek kurlan S.S. Kurumuna hiç bir sahada güvenimiz kalmamıştır. Günden, güne bizleri hayal kırıklığına uğrattıyor. İçinde yaşadığımız şu güzelim vatanda, neden böyle boynumuz eğri, belimiz bükük. Neden bizim de güzel bir düzen içinde yaşamak hakkımız yok. Neden böyle menfur akibetlere düştüğümüz vakit teselli olacağımız bir mevki yoktur. Kendi paramızla kurulan bir kurum işçi derdiyle uğraşmaz, reylerimizle başa geçen bir siyasî iktidar, işçiye insan gibi yaşayacak kanunlar düzenlemede, bir avuç kapitalistlerin menfaatini düşünür.

İşçiye bir iş teminatı hakkını tanımaz, iş hakkı tanımadığı gibi de iş kanunu 13 ncu maddesi gibi bir yasa çıkarır, senelerce ömrünü çürüten bir işçinin hayatını bir kapitalist işverenin arzusuna terk ederek onu süründürmeye mahkum eder. Bu mudur sosyal adalet. Bu mudur nurlu ufuklar. İşte bununla Türkiye kalkmıyor. İşte aziz işçi kardeşlerim, bu bozuk düzene bir son vermek zamanı gelmişse eğer, Türkiyede işçi davalarını ele alan aydın kitleler bunun bir çaresini en yakın zamanda düşünmesi ve işçilerde bu düzende gerekli ağırlığını koymak zamanı gelmiştir, aksi halde bizi hiç bir şey kurtaramaz. Gerek Sigortaya gerekse siyasî iktidara gerekli dersi vermeye mecburuz, onlara dur demek ve Mehmet Akif'in şu şiirini hatırlatmakta iyi olacaktır.

Nasihatım: Sana her şeyle işgali bırak
Adamlığın yolu nerdeyse bulda girmeye bak.
Adam mısın, ebediyen cihada hür sün.... gez

Yular takip seni bir kimsecik süsüklüyemez.
Adam değil misin oğlum; gönül lüsün semere
Küfür savurma boyun kestiğin semercilere.

Uyanışımızla, mücadelelerimizle gelecek iyi günlerin zaferi biz tekstil işçilerimizindir.

Hamarat Örme Sanayi A.Ş.
Timur FIRAT
Baş Temsilci

Gazetelerin yazdığına göre iktidar kanadından bir milletvekili «Dayak» adlı bir kitap hazırlıyor. Bu kitabında bay milletvekili 'dayağın tarihsel gelişiminden' akla hayale gelmez çeşitlerine kadar döktürdüğü lâf salatasını yakın günlerde sofraya sunacakmış. Bir başka ilgili bakan 'Türkiye'de güçlü sendikalarından yana olduklarını ve büyük sendikaları destekleyeceklerini açıklamış. Şimdi şu iki durum Türkiye'de herşeye 'aynalık' etmektedir. Vatandaşın kendinden yana yasa yapsın diye seçtiği milletvekili, kabakuvvet doktrini hazırlamakla meşguldür. «Cennetten çıkma dayağın» envayi türlü süsünü formülleştiren eser diye vatandaşa sunacaktır. Dayakla yasayı yan yana tutmak oldukça müşkül olduğuna göre bu bay milletvekili herhalde birinden birini tercih edecektir. Bakan beye gelince, bu da sendikalardan yana olduğunu ifade etmektedir. Bakan açıkça kapitalist bir hükümetin üyesidir. Yani sermaye çevrelerinin adamıdır. Sermaye çevrelerinin adamı durumundaki biri güçlü sendikacılığı neden ister? Ya da bu durumdakiler için güçlü sendikacılığın anlamı nedir?

Birleşik Amerika'da da güçlü sendikalar vardır. Bu güçlü sendikaların güçlü muhalefeti yoktur. Muhalefet, gangsterlerin kabakuvvetleri ile yok edilmiştir. Nasıl ki muhalefetsiz iktidar dikta yoluna koyulursa, muhalefetsiz, o güçlü denilen sendika da dikta yoluna koyulur. Hükümetin anladığı manâda güçlü sendikamızın dikta yoluna koyulması demek, patronla kucak kucağa emekçiyi uyutup dikensiz bir gül bahçesi kurmak ve işçiyi sömürmektir, işçinin bilinçlenmesini, uyanmasını baltalamaktır. İşçiyi robotlaştırmaktır.

Bu açıklamalarımız sanırım ki Sendikamızın Başkanlık Kurulu üyesi Sayın Hüseyin Akduman'ın dövlüş nedenlerini daha iyi ortaya koymakta ve bununla ilgili yorumu kolaylaştırmaktadır. Tekstil İşçileri Sendikası, sermayecilerin, Hükümetin çabalarına rağmen, gül bahçesinin dikenini olmaktan devam edecektir. Olaylar bu açıdan gelişmekte ve foyalar gün gün meydana dökülmektedir. Evdeki pazar çarşıya uymayacaktır. Bu yolun hesabı anlaşıldı. Şimdi başta akıl kalmışsa başka hesaplar üzerinde çalışılsın!

Tatlı Sert

Saldırı

(Baştarafı 1 nci sayfada)

uyulur olması için çaba göstermek. Anayasa tüm toplum hayatını çalışanlara göre düşünmüş ve düzenlemiştir. Toplumun sülüğü olacak, onu sömürecek kapitalistlere Anayasa anlayışı içinde yer olmadığı gibi, her türlü mülkiyetin ve özel teşebbüsün toplumun çıkarına uygun kullanılması gereklidir. Emekçi sınıfını bu Anayasa ilkelerini uygulatır duruma ve bilince eriş-tirecek olan kuruluşların başında sendikalar gelmektedir. Bu politik bilinçlenme emekçiye kazandırılmadıkça, Anayasa ilkeleri açıkça emekçiye öğretilmedikçe ve mücadelesini yapması için gerekli ortam yaratılmadıkça hiçbir sendikacı görevini yaptığını ileri süremez.

UYGULANAN SENDİKACILIK

Türkiye'de bugün çoğunluk sendikaların yarattığı ve yürüttüğü bir bürokrat sendikacılık vardır. Birçok sendikacı kalem efendisi olmuş, yazı masalarına yapışmış, ithalat-ihracat üçkâğıtçıları gibi telefonla iş yapar duruma girmiştir. Bir kez seçildikten sonra, milletvekilleri gibi yeni seçimlere değin seçmenlerin (işçilerin) karşısına çıkmamaktadırlar. Ama onların çıkarlarına karşı çıkmaktadırlar.

Kongre zamanlarında ise bu tür sendikacılar ateşlenirler, kulisler ve ayak oyunlarına girişirler, işin tuhafı becerirler bu ayak oyunlarını da ve yeniden seçtiriverirler kendilerini. Bundan sonra da iki yıllık bir dönem daha masa başında, telefon sohbetinde geçer; «gel sin araba, gitsin sekreter ve almsın maaş» olur. Böylesine sınıftan kopmuş bürokrat kişilerin yürüttüğü sendikacılık ise derde deva olmayan üç-beş kuruluşluk toplu sözleşme zammını elde etme faaliyeti olarak belirlenir. Diğer yandan, partilerle kucak kucağa oldukları halde emekçiye siyasetten uzak tutmak için ellerinden geleni yaparlar, ve partilerüstü sendikacılık yutturmacası ile emekçiye oyalayacaklarını sanırlar. Böylece toplum için çalışması gereken kişi, bir kez kendi

Kudurgun Teksif saldırıyor

(Baştarafı 1 nci sayfada)
dağıtabilir. Ama iş öyle olmadı. Gerçekler acıdır ve foyaları her zaman ortaya çıkarır. İşte bu endişe ve saltanat kaygusu ile Teksif yöneticileri arkadaşımız Akduman'ın bildiri dağıtmasına ve işçilerin aydınlanmasına sinirlenirler. Önce arkadaşımızı tahrike koyulur fakat karşılık görmezler. Akduman işine devam eder. Bu ise Teksif yöneticilerini çileden çıkarmıştır. Daha sonra sövgüye başlarlar. Ve hemen peşinden de onbeş kişi birden saldırırlar. Menfaat hırsından başı dönmüş satılık bir yığın sendikacı bozuntusu arkadaşımıza rastgele vurmaya ve böylece kendi hırslarını tatmine çalışırlar. Akduman'ın kaburga kemiklerini kırar, üstün-

deki paraları ve kıymetli evrakları da kaparak ortadan kaybolurlar.

Olay fabrika önünde cereyan etmektedir. Olaydan sonra arkadaşımız hemen hastaneye kaldırılmış ve ilk tedavisi yapılmıştır. Ne varki kaburga kemikleri kırılan arkadaşımızın durumu hiç de iyi değildir. Halen hatanede tedavine devam edilmektedir.

Olaydan hemen sonra durum polise intikal ettirilmiş ve saldırganların cürmü meşhut yapılması talep edilmiştir. Ancak, polis sanıkları ya kalayamamıştır. Aradan günler geçtiği halde, ve sanıklar da ortalarda dolaştıkları, hatta gece vardiyesinde fabrikada çalıştıkları halde serbest eli kolu sallaya sallaya dolaşmışlardır. Ne den sonra saldırgan sendikacılar ploisçe yakalanmış ve adalete teslim edilmişlerdir.

Bilindiği gibi Çıkvaşvili Fabrikasında ilk sözleşme sendikamızca yapılmış ve yeni sözleşme hazırlıkları da ikmal edilmiştir. Sözleşme yapma yetkisi almak üzere gerekli formalitelere girilmiştir. Bu durum Teksifçileri çılgına çevirmiş ve zorla Çıkvaşvili de yetki alma sevda-

şıp durmaktadırlar. İşçiler bütün bu oyunları gayet iyi bilmektedirler. Kimlere niçin ve kimle-

rin saldırtıldıklarını ar-tık düşünebilmektedirler. Bu oyunlar fabrikalarda sökmeyecektir.

şiiir şiiir şiiir

BİLİNÇ

Grive değil, iş bırakımı
Bizim dilimizde, ağzımızla, sesimizle genişliyen,
Lokavt değil, iş bıraktırım kardeşler,
Bizim yüreğimize işliyen.

İşçi kardeş eyleminin bilincine var,
Kişi bilinci ile yaşar.

Asya'da, Amerika'da, Afrika'da, Avrupa'da
Yeryüzü kendini bildi bileli
Tapınaklar, hanlar, yalılar, konaklar.
Kocaman bir işçinin kocaman eli.

İşçi kardeş eyleminin bilincine var,
Kişi bilinci ile yaşar.

İş bırakımı,
Emek karşılığı için birleşmek düşünce
İş bıraktırım kardeşler,

Kara ekmeğin yok oluşu gecede
İşçi kardeş eyleminin bilincine var,
Kişi bilinci ile yaşar.

KIZILIRMAK KIYILARI

Kardeş senin dediklerin yok
Halay çekilen toprak, bu toprak değil
Çık hele Anadoluya
Kamyonlarla gel, kağnılarla gel gayri
O kadar uzak değil

Çamı bitmiş kavağı azalmış
Çamla örtülü bayırlar çıplak değil
Yedi ay kıştan sonra
Yeşeren senin yaşamandır
Yaprak değil

Yersin içersin sofrasında üç yüz senedir
Kuvvetlisin ama kuvvet hak değil
Bakımsızlıklarla göçüp gitmiş bir cihan

1966
yabancı
roman
armağanı

ECE YAYINLARI : 1

çıkarma dönük çalışmaya girdi mi her türlü ahlaksızlık yoluna da başvurur. Bu yollarla da birçok insanın umut bağladığı kuruluşlar yozlaştırılır, çıkar kumpanyaları şekline dönüşür.

DÖVÜLEN SENDİKACI

Geçenlerde yukarıda tarifini verdiğimiz kişilerin yönettiği bir sendikanın sözde kabadayıları Hüseyin Akduman'ı dövdüler. Kakakuvvetin başladığı yer de düşünce ve düşünceyi yayma son bulur. Birçok siyasi kişi de bu yola başvurmuştur. İktidarı ele alan iktidarsız kişilere eleştiriler yönetildi mi dayanamazlar, kabakuvvete yani zora başvururlar. Teksif'in temsilcisinin yürüttüğü tertip de böyle bir acizliğin açık örneğidir. Emekçinin sırtında türlü oyunlara girenler kişisel çıkarlarının tehlikeye girdiğini görünce bu kez kolu kanadı kırılmış Türk sendikacılığın gangsterliği de sokarak kepezeliklerini gizleyemez hale gelirler.

Hüseyin Akduman'ın dedikleri, yaptıkları yanlışsa yanlışlık, onun gibi konuşarak, Onun gibi deliller ortaya koyarak ispatlanabilirdi. Aslında bu, hepimizin yapmak zorunda olduğumuz basit demokratik bir ilkedir. Oysaki tam tersi olmuş, tahriklerle onbeş-yirmi kişi bu sendikacının üzerine saldırtılmış ve kıyasıya dövdürülmüştür. Dövenler Akduman'ı ne için dövdüklerini de bilmiyorlardı. Bir kısım çıkarıcılar onları aldatmışlardır. Onlar emeklerinin nasıl çalışıldığını, kendi artık değerleriyle kapitalist beylerin nasıl milyonlar vurduklarını bilmiyorlardı. Bu kapitalistlerin sıhhat ve keyiflerinin, iri göbeklerinin emekçinin fabrika köşelerinde çürüttüğü ciğerinin, canının, kanının pahasına olduğunu da bilmiyorlardı. Bilselerdi işçi kardeşine böyle saldırmaz, saldıracak kişilerin tepelerindeki kapitalistler ve onlarla elbirliği halindeki bürokratları olduğunu kavrarlardı. Üstelik bu kapitalistlere ve bürokratlara da kabakuvvetle karşı çıkılmaz. Kongrelerde bürokratlar kovularak, Meclislerden ağa ve yamakları çıkartılarak kurtuluşa varılabilir. Anayasa tüm emekçilere bu imkânı tanımıştır. Ne var ki emekçinin bilgisizliğini yaratan ve bilinçlenmesini engelleyenler çıkara dönük sendikacılarıdır. Sendikacı ve siyasetçi biliyor ki, emekçi ve halk kitlesi siyasal bilinçlenmeye varırsa hepsini hurda boşaltır gibi kapı dışarı edecektir. Biz bu sonun Türkiye'de yakın bir gelecekte emekçi eliyle sağlanacağına yürekten inanıyoruz.

Geçmiş olsun Hüseyin Akduman'a...

JERZY KOSINSKI BOYALIKUS

roman

sına düşmüşlerdir. İşçiden yüz bulamayınca da kabakuvvet gösterilerine merak sarmış ve işçilere gözdağı verilmeye çalışılmıştır. Bu işin arkasında elbetteki patron da vardır. Patron şüphe siz ki sarı sendikalardan hoşlanmaktadır. Kolay ve ucuz sözleşme yapmak için sarı sendikaya patronun da ihtiyacı vardır. Ama uyanık işçiler elbette ki artık bu çirkin oyunları yutacak değillerdi.

Şimdi Teksif işçilerin oyu ile değil fakat zorbalarının kabakuvvetleri ile ayakta durmaktadır. Kanun ve hukuk devletinde zorbalar kudurmüşlük içinde dola-

ihtiyarlık üstüne

(Başarafa 2 nci sayfada)

karmış, gitmiş pencereyi açmış, dışarı fırlatmış. Pantolonunu çıkarmış, gene pencereden aşağı. Gömleğini çıkarmış, tam pencereden atacakmış, kız görmüş, fırlamış, yanına gelmiş.

— N'apıyorsun, çıldırdın mı? demiş. Niçin dışarı atıyorsun?

Adama gayet soğuk kanlı, telaşsız:

— Boş ver güzelim demiş biz işimizi bitirinceye kadar, nasıl olsa onların modası geçer.

Bu hikâyeyi niçin anlattım sanki? Hani bana şev gibi geliyor, emekçilerimizde daha gencecik filiz gibi, ihtiyarlamamış, yıpranmamış. Ama, tutmuş, o ihtiyar, şiş göbek, kalın ense kapitalistlere bir kere abayı yakmış. Kapitalistler de, öyle müesseseler kurmuşlar ki, daha elli yıl geçmeden ihtiyarlamış. Hani benzetmek gibi olmasın, bizim emekçiler bu ihtiyar kapitalistlere abayı yakmışlar ya, bu ihtiyarlar işi bitirinceye kadar işin modası geçecekmiş gibime geliyor.

Ah, ne nedir, biz de ihtiyarladık.. Yaş otuz beş...

Mevsimler soğumuş sular azalmış
Buğday Selçukilerden kalma başak değil

Parça parça yarılmış öküz ardında
Parmağı üç pare tırnağı ak değil
Korkarsın yakından görersen
Utanır elin ayağın
Eli el değil, ayağı ayak değil.

Gün doğar tarla kuşları uçuşurlar
Ağır bir aydınlık bildiğin şafak değil
Öyle dalmış ki asırlar süren uykusuna
Uyandırmazsan
Uyanacak değil

Dertle, sefaletle yüklü
Siyah leşlerle kararmış berrak değil
Çağlayan ne,
Akan kim
Kızılırmak değil

Kardaş, görmüyorum ama hâlâ, duyabiliyorum
Geçmiş zamanlar geleceklerden parlak değil
Vakte şahadet edercesine yükselmiş
Akşam parıltısında bütün zaferler üzerine
Dağlar dalgalanmakta bayrak değil.

DIŞARDAN GAZEL

Siz, Ali bey, Veli beyefendi bu'sunuz
Gelecekler önünde suçlusunuz.

Yöneteceksiniz de ulaşacak ha
Çağdaş uygarlığa ulusunuz.

Ön karanlık, ard karanlık, sağ karanlık, sol karanlık
Kara toprak içine mi gömülüyoruz.

Bir ülke, yarı çıplak,
Yarısının yediği ekmek, tuz.

Uyur itleri, inekleri, ayıları,
Bütün aydınları uykusuz.

Milyonu tirahom toplumun, milyonu sıtma,
Milyonu verem, bilmiyor muyuz.

Ne olmuşuz, ne yapmışlar bize,
Nasıl bağlanmış elimiz, kolumuz.

Böyle giderse biline hep
Mustafa Kemal'e bile yokuz.

De yüreğin nice yanarsa yansın,
Efendilerin yüreği buz.

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA